

ZVĚSTNÍK

občasník Sokola München

Mnichov 2002

SOKOL

Impressum zVěstník Sokola Mnichov – prosinec 2001

Vydává: **Sokol München e.V.**, c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering

Tel. 089/ 840 26 39, Fax: 089/ 611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com

Bankverbindung: Postbank München, BLZ 700 100 80, Konto-Nr. 408 449 806

Illustrace a grafická úprava © Ivan Plíhal

SLOVO STAROSTY

Svět počátku jednadvacátého století se chová, jako kdyby spolkl silné projímadlo, a je pravděpodobné, že v nepříliš daleké budoucnosti dojde na bezednou hloupost, neukojenou chamtivost a totální bezcharakternost těch, kteří o něm (samozřejmě na přísně demokratickém základě) rozhodují, a že při tom ani nebude moc legrace. My, co si myslíme, že jsme ještě jakž takž normální, se na to koukáme a neděláme nic, protože víme, že jakýkoliv pokus cokoliv změnit vždycky parádně ztroskotá, o což se díky mnohaletým zkušenostem v tomto oboru vždy postarají shora uvedení.

Do přísného kontrastu s touto colosvětovou situací můžeme postavit poměry v mnichovském sokole. Už sám fakt, že se nad lidmi v jeho čele stojícími vznáší opar geniality, že jejich rozhodnutí jsou moudrá a předvídavá, je jinde málokdy pozorovatelnou atypičností. I boj o koryta, sport v politickém světě velice rozšířený, je v této organizaci sportem neznámým. Občasná tvrzení, že za to vděčí neexistenci koryt, jsou dílem štouralů, kteří za vším něco najdou. Rovněž daňové zatížení, členské příspěvky zvané, vzbuzuje svou nepatrností u každého daňového poplatníka jen závistivý úsměv.

Kromě boje proti korupci, někdy až přehnanému (viz navrhované opatření, ukládající předložit výpisy ze všech bankovních účtů každému, kdo při volejbalu zkazí podání), nebojuje spolek proti nikomu, což v praxi projevilo odmítnutím současného světového trendu, jehož aplikace by znamenala zakoupit za členské příspěvky bomby a tyto potom házet na hlavu příslušníkům organizací, neřídících se myšlenkami Miroslava Tyrše. Spolkové filozofii cizí je i nesnášenlivost národnostní. Odložení projektu „Oktoberslet“ způsobila pouze disproportion mezi velikostí myšlenky a pohledem do spolkové pokladny.

Ale i v takových ideálních rámcových podmínkách dochází k jevu sociologicky více než zajímavému. Uživatelé tohoto ráje na zemi se chovají téměř stejně jako popsányi poměry sužovaní obyvatelé zbytku světa. Celé spolkové dění mnoho, možná většinu z nich, ani příliš

nezajímá. Téměř neregistrují, že to všechno je vedeno jakýmsi starostou, jehož životní náplní by mělo být úsilí o rozkvet spolku a odvrácení možných škod tomuto hrozících, a že se totéž očekává i od jeho zástupce. Že existují náčelník a náčelnice, kteří by měli zajišťovat a nést zodpovědnost za bezproblémový průběh sportovního dění a že by kromě toho měli sršet ideemi, jak rozšířit a zkvalitnit sportovní činnost a jak pro ni vytvořit ideální podmínky. Že jednota musí být ve styku s různými institucemi, ať úředními nebo veřejnoprávními, že spolupracuje nejen s ostatními sokolskými jednotami, ale i jednotlivci, že všechny akce jednoty musí být organizačně zajištěny, a že tomu, co to má na krku, se říká jednatel. Že pokladník kromě toho, že peníze počítá, je nejdříve musí v podobě příspěvků a jiných příjmů vybrat, než je může zase vydat, a že to všechno musí být někde dokladově vyúčtováno, a že se kromě toho v této jednotě ještě stará o matriku a spolkový majetek a to nejenom o to, co jednota má, ale také kde to má. Že jakoukoliv informaci o sokole jako takovém mohou dostat od vzdělavatele, který nejen že by měl „Náš směr a cíl“ jakožto spolkové stanovy znát a interpretovat zpaměti, ale že by měl být i motorem kulturních akcí organizace, ani nemluvě o ochotě občas vydat „zVěstník“.

Že existuje něco, co je nejvyšším pánem každé sokolské organizace. Že to něco se jmenuje valná hromada, že se to opravdu jenom tak jmenuje, nikdo se tam totiž, pravděpodobně k lítosti mnohých, po nikom neváli, že to je shromáždění všech členů té které a tím pádem i mnichovské jednoty, že rozhoduje o jejím bytí a nebytí a že si každé dva roky zjišťuje, jestli ti, co by měli, také dělali, uděluje či neuděluje absolutorium a volí zase nové, co by měli, a že se to všechno musí udělat v roce 2002.

A že to vlastně nemá smysl, pokud ti, co budou volit a tím pádem rozhodovat, jsou totožní s těmi, co je jim to jedno, čímž se kruh uzavírá.

Hezký rok 2002

Karel

JSME PO CELÉM SVĚTĚ.
JE NÁS DOHROMADY 200 000.
V 1 000 SOKOLSKÝCH
JEDNOTÁCH. SPOJUJE NÁS:

SVĚTOVÝ SVAZ SOKOLSTVA (SSS)

- American Sokol Organization
- Česká obec sokolská
- D. A. Sokol (USA)
- Sokol Australia
- Sokol na Slovensku
- **Zahraniční obec sokolská**
- Slovak Gymnastic Union Sokol of the USA
- Sokolska Zveza Slovenije
- Sokol w Polsce
- Sokol Canada
- Sokol Srbije

ZAHRANIČNÍ OBEC SOKOLSKÁ (ZOS)

- Župa švýcarská
- Župa rakouská
- Jednota Paříž
- **Jednota Mnichov**
- Jednota Göteborg
- Jednota Stockholm
- Jednota Londýn

SOKOL MÜNCHEN

existuje od roku 1974, od roku 1984 jako Sokol München e.V. K závěru roku 2001 má 59 členů, z toho 31 aktivních a 28 pasivních. 31 mužů a 28 žen. Průměrný věk neuveden.

Výbor Sokola München	2000/2001	2002/2003
Předsednictvo:		
starosta	Karel Pokorný
místostarosta	Tino Marino
jednatel/ka	Jitka Scholz
pokladník	Alena Hardenberg
náčelník	Václav Jirousek
náčelnice	Alena Trunčík
Členové výboru:		
vzdělavatel	Ladislav Pavlík
revizoři	Jiří Knobloch, Ivan Steiger
náhradní členové výboru	Jan Trunčík, Jarka Unger

Sport

Gymnastika

Cvičíme každé pondělí od 18 hodin v tělocvičně školy v Haimhauserstraße pod vedením Petra Mandla. Hodina se sestává z lehkého běhu, stretchingu a gymnastiky páteře. To celé při hudbě. Prospěje každé-

mu, obzvláště těm, co se domnívají, že to vůbec - ale vůbec - nemají zapotřebí.

Pro aktivní členy sokola zdarma, pro hosty za poplatek € 2,00.

Volejbal

Hrajeme od 19 hodin, každý dle svých možností, zato podle nových pravidel. Pro naše nové i „staré“ hráče uvádíme slovníček výrazů při naší hře běžně používaných, ale ne vždy všemi běžně pochopených.

bagr	přihrávka obouruč spodem	rychlík	útočný úder do stoupajícího míče
blok	obrana proti přeletu míče do vlastního pole, nepočítá se jako dotek	sako	síť
do ihriska	pobídka ke hraní míče do hřiště a ne přes síť	servis	podání (rozlišujeme pomalá, prudká, plachtící a rotovaná, ale ty se neučte)
dvoják	dvojdotek	smeč	útočný úder do klesajícího míče
eso	čisté podání	střehové postavení	cizí pro mnohé z nás, neb je spojeno s nepřetržitým sledováním míče
eston (truncík)	podání z boku, často s ušlechtilým cílem (neb většinou končí v síti)	špetka	mírně pokrčená dlaň s prsty u sebe
kafe	match point	tluč ho	pobídka ke smečování
lajna	dopad míče na čáru	u kostela	hra začíná podáním na jižní straně tělocvičny
na tři	hrajeme na tři, zahrát si chceme všichni	vyžírat	hrát nekamarádsky
nahrávka	druhé odbití míče – po přihrávce	za bloky	pobídka spoluhráčů k postavení za bloky
prase	dotyk míče sítě při přeletu	zab ho	pobídka ke smečování
přihrávka	první odbití míče směřujícího od soupeře		

Z historie Sokola v Mnichově

První sokolská jednota v Mnichově byla založena v roce 1866.

Jejími iniciátory a zakládajícími členy se stali čeští umělci, kteří přišli studovat na mnichovskou akademii. Tato jednota existovala do 1. světové války, během míru byla sice obnovena, ale počátkem 2. světové války opět zanikla.

Poúnoroví exulanti se postarali o vznik v pořadí třetí mnichovské jednoty, která však vzhledem k postupnému odchodu většiny členů do Spojených států neměla dlouhého trvání.

Jediným dokumentem předválečného působení Sokola v Mnichově v majetku dnešní mnichovské sokol-

ské jednoty je skupinová fotografie, zachycující 47 členů jednoty pod podiem tělocvičny. Fotografie byla pořízena mnichovským fotografem Alfredem Paulem pravděpodobně v roce 1922 a je zároveň jediným důkazem existence praporu, jehož autorství je přičítáno malíři Josefu Mánesovi.

Naše snahy o získání dokumentace, týkající se historie Sokola v Mnichově, zůstaly zatím bez úspěchu.

Proto se tímto obracíme na čtenáře, kteří by nám - ať přímo nebo nepřímo - pomohli v pátrání po předchůdcích dnešní sokolské jednoty v Mnichově.

TO BYL ROK 2001

Sokol ve světě

15.-17. června	sportovní a kulturní slavnost Sokolgy v Praze, přehlídka současné činnosti Sokola, hlavní podnik ČOS v tomto roce
22.-24. června	6. sjezd České obce sokolské ČOS v Praze zvolil nové předsednictvo v čele s Miloslavem Pleskačem jako starostou
26. června-1. července	XX. Slet Americké obce sokolské v Detroitu
10. září	zemřel Vladislav Slavík, starosta Světového svazu sokolstva

Sokol v Mnichově

11. dubna	zemřel dlouholetý člen naší jednoty, dobrý kamarád Jan Pazderský
2.-4. června	naše jednota organizovala 28. sokolské setkání v Oetzu
srpen/září	během prázdnin jsme se pravidelně scházeli na volejbal na louce
29. září	se dožil požehnaných šedesáti let starosta naší jednoty Karel Pokorný
24. listopadu	jsme pořádali taneční večer v mnichovském Českém centru
10. prosince	k nám do tělocvičny přišel Mikuláš

POŘÁDALI JSME TYRŠŮV OETZ 2001

***N**aše sokolská jednota je iniciátorem tradičního jarního Sokolského setkání v Tyršově Oetzu. V tomto tyrolském městečku prožil Miroslav Tyrš v srpnu 1884 své poslední dny a zde také ve vlnách řeky Áchy tragicky zahynul.*

***S**ešli jsme se tu prvně o Svatodušních svátcích v roce 1973, hrstka mnichovských nadšenců z poulnorové a posrpnové generace. Časem přibyli Švýcaři, Vídeňáci, pan farář, noclehárna na faře ve věži pod zvonem, louka na Piburgu, sport, táboráky, zpěvy, horské túry v teniskách a s deštníkem, průvody k Tyršovým pamětním deskám, autobusy z Čech...*

***P**o takzvané sametové revoluci dosáhlo postupně setkání takových rozměrů, že jeho každoroční organizace přerostla síly i finanční možnosti jedné jednoty. Proto se nyní v organizaci pravidelně střídáme se Župou vídeňskou a Župou švýcarskou.*

***L**etos se konalo setkání již po osmdvacáté a řada byla tentokrát na nás.*

***2.** až **4.** června se v Oetzu sešlo na čtyři sta účastníků z Německa, Švýcarska, Rakouska, Francie, Čech i Moravy. Čestným hostem byl generální konzul České republiky v Mnichově, pan Milan Beránek.*

***K** volejbalovému klání, které probíhalo v sobotu a v neděli (vzhledem k nepřízní počasí nikoliv na louce nahoře v Piburgu, ale v tělocvičně školy v Oetzu) nastoupilo pět mužstev. Aby nakonec přece jen zvítězili volejbalisté z Ústí nad Orlicí, což jim sice přejeme,*

ale nemusí nám to dělat až zas tak často.

***P**ondělní mši, prvně v češtině a prvně pod širým nebem, přijel sloužit farář Katolické mise v Mnichově, pan Bohumil Švehla, díky jehož konexím se tato konala v plném slunci. Za kulturní program vděčíme lidovému souboru ze Slezska „Odra“, který nás hudebně a „zpěvně“ podpořil i při průvodu městem, zakončeným u pamětních desek Miroslava Tyrše.*

***A** to vše v nezapomenutelně pěkné, přátelské a humorné atmosféře, o kterou se přes všechny organizační povinnosti stačil postarat náš starosta Karel Pokorný. I když na to ho vlastně máme.*

***P**oděkování za podporu v organizaci a zdárném provedení setkání patří členům naší jednoty, konzulátu České republiky v Mnichově, obci Oetz a v neposlední řadě představitelům České obce sokolské i redakci Sokola – jmenovitě br. Bernardovi, br. Lomeckému a paní Fišerové - jakožto mnoha dalším, které bohužel jmenovitě neznáme.*

***P**říští rok je v organizaci setkání řada na Župě vídeňské, z čehož máme škodolibou radost. Budeme to pro změnu my, kdo si hodíme nohy nahoru a budeme přihlížet, jak se organizátoři potí. Ale jinak jim přejeme hodně úspěchů a alespon tolik spokojených účastníků, kolik jsme měli letos my.*

JAK JSME ZAČALI CHODIT DO SOKOLA

*Jak už to někdy bývá, slovo dá slovo a už se vezeš, lépe řečeno už tam jseš. Jseš v **Sokole**. A to v Sokole ne ledajakém, jseš v Sokole **mnichovském**!*

Tak zase jednou po čase, jako pravý exilový Čech, vědom si své národní příslušnosti a zcela v duchu národního obrození, jsem společně s kamarádem Tassesem navštívil v Mnichově koncert pražské rockové skupiny „Ta Jana z Velké ohrady“. Při této příležitosti nás oslovil pěkně (v saku oblečený) pán a zašveholil, zdalipak si někdy s nimi nechceme zahrát volejbal. Ten pán byl starosta Karel Pokorný a bylo mluveno o mnichovském Sokole. Poněvadž trénují každé pondělí a my už v té době hrávali fotbal, domluvili jsme se, že to jednou zkusíme a pak se uvidí.

Plni elánu a nadšení jsme se jednoho pondělí o pár týdnů později hrnuli s Tassesem kolem osmé večer k nám popsané tělocvičně ve Schwabingu. Už při příchodu do tělocvičny nám bylo jasné, že jsme se ocitli ve špatnou dobu na špatném místě. Ve špatnou dobu proto, že jsme přišli o hodinu později. Proč na špatném místě, nám bylo jasné hned jak jsme - po obligatorním představení a po zjištění, že průměrný věk hráčů je něco kolem šedesáti pěti - začali hrát.

S tělocvičnou totiž nebylo něco v pořádku: malá, s nízkým stropem - a ty gymnastické kruhy! Ač vytažené až na doraz ke stropu, byly pro nás nováčky nepřekonatelnou překážkou. První podání do kruhů, druhé podání do okna na protější straně tělocvičny, první přihrávka do stropu, druhá pro změnu do kruhů. A tak nám to šlo dál a dál po celý večer. Ne že by ostatní hráli líp, to ne, ono při tom plácání se o volejbalu ani mluvit nedalo, ale uměli se při hře šikovně ohánět kolem sebe a míčem vyhýbat kruhům.

Večer v hospůdce jsme náš výkon ještě jednou probrali. Po ujištění starosty, že jsme přínosem pro Sokol, a jeho návrhu, jestli nechceme příště opět přijít, jsme byli

na rozpacích. Na jedné straně sál plný bodrých krajanů a krajanek, na druhé straně prťavá tělocvična. Ale jako správní Češi jsme neodmítli a posunuli své rozhodnutí do budoucnosti.

Při další návštěvě se nám dařilo (s povděkem ostatních spoluhráčů a spoluhráček) hru více kombinovat. Sokolové jakoby ožili: začali si nahrávat, sem tam bylo vidět náznaky bagru ba i smeče. Takhle s pocitem dobře vykonané práce jsme ukončili náš druhý večer v hale a odešli do hospůdky. Zde nám starosta Karel nezapomněl připomenout pravidla příjmu nových uchazečů do řad Sokola: třikrát zdarma na rozmyšlenou a poté buď zaplatit příspěvky nebo přestat chodit. Tato tvrdá slova nás zarazila, ale neodradila. Dobře vědomi si skutečnosti, že máme ještě jeden večer k dobru (a ten jsme si pochopitelně nechtěli nechat ujít), jsme se odebrali domů.

Za týden nato jsme mezi hrajícími rodáky zahlédli i několik dalších nováčků/novicek. Spolu s námi počítaje snížili věkový průměr minimálně na 55. Velice nás tato skutečnost potěšila. S plnou vervou jsme se pustili do boje. Sokoli a sokolice létali vzduchem a po hřišti, nahrávali si, blokovali a pomáhali, kde se dalo. Mladí a nadějní hráči naskakovali na smeče. Bylo co vidět.

Po takovém utkání, plném zvrátů a napětí, už nebylo o čem se rozhodovat. Prodiskutovali jsme všechny nutné záležitosti ohledně vstupu s členy výboru, vyzvedli si přihlášky, doma vyplnili a spolu s členskými příspěvky příští pondělí odevzdali. Tak jsme se stali mnichovskými sokoly.

*A není čeho litovat: každou neděli večer se těšíme na pondělí, kdy zas bude volejbal. Vězte, že učený z nebe nespádl. A pokud nejste úplné poleno, volejbal se naučíte. Vždy se mezi námi najde někdo, kdo vám poradí. Musíme si pomáhat, držet dohromady, vždyť - a v tom to právě vězí - jsme **Češi a sokolové**.*

Tomáš Mrtvý

KDO JE TO „VY“ ? Zeptám se v duchu pokaždé, když při cvičení slyším větu, týkající se Sokola, v druhé osobě množného čísla. Proč na dotaz „Udělal bys?“ dostávám, po drahé chvíli váhání, odpověď: „Já ,ti‘ to tedy udělám.“ Zůstává náš Sokol jako synonymum pro „my - jedna rodina“ už jenom v nostalgických člancích Ládi Pavlíka?

Všichni jsme rovnoprávními členy jedné dobrovolné organizace. Proč tedy „my“ – „vy“ – („oni“)?

Je to „vy“ snad preventivní vyjádření odstupu, odmítnutí sounáležitosti, která by s sebou mohla přinést nebezpečí plnění – byť malých – povinností pod mou úroveň? Od toho jsou tu přeci „oni“. Já mám dost svých starostí s vnoučaty, českými návštěvami a kolem baráku, to přece musí pochopit každý. Já už „jim“ tak jako tak dělám dost velkou milost tím, že každé pondělí přijdu. Když mi do toho zrovna něco nevrže.

Nebo je to strach z toho, že bych se tím „my“ mohl – bůh chraň - dostat na rovinu ostatních? Kam bych přišel, kdybych se měl srovnávat s těmi hlupáčky, kteří Sokol berou vážně. Oni taky pro něj - a tím i pro mě – něco dělají, to jim neberu. Já si to přece zasloužím. Ale nevděk, ten mi nikdo vyčítat nemůže. Vždyt já „jim“ za to udělám radost tím, že si s „nimi“ občas přijdu zahrát volejbal, řeknu, co by se mělo udělat, a zkritizuju, co se mi nelíbí. To „jim“ přece přinese nejméně.

Nebo má to „vy“ pouze blízko ke starému českému „oni“ - výrazu nezájmu, nechuti, desiluze, odevzdanosti a bezmocnosti?

Do sokola chodíme všichni dobrovolně (až na těch pár, kteří jsou z domova pravidelně vyhnáni) a všem (nepočítaje těch několik masochistů) to snad dělá podobnou radost. Ale každý má jiné mě-

řtko hodnot a tím si všichni stejnou měrou neuvědomují, že být členem Sokola (či jakékoliv jiné dobrovolné organizace) neznamena přijít, jen když se právě nenaskytne lepší program. A když, tak pokud možno těsně poté, co už je natažená síť; odehrát volejbal, mluvit řeči v hospodě a považovat to za dostatečný výraz sounáležitosti.

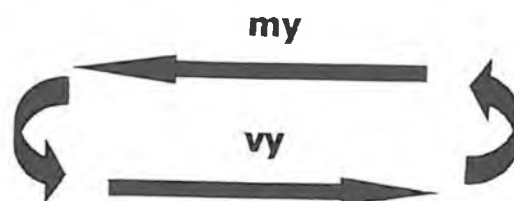
Přijetím za člena se chť nechtě stáváme součástí společnosti, která nám nejen pomáhá příjemně strávit volný čas, tahle společnost, aby fungovala a plnila svůj účel, také vyžaduje aktivní přítomnost nás všech. A to ne jenom proto, že to stojí v našich stanovách. Stejně jako se volejbalová síť nenatáhne a nesundá sama, tak se nezavřou okna v tělocvičně, nezorganizuje se setkání v Oetzu, ples, výlet na vinobraní a nevydá se zvěstník.

O to vše se doposud většinou starali někteří z těch „hloupějších“ z nás, většinou členové výboru, kteří nebyli dost chytrí na to, aby se z toho uměli vykrotit. Svou kandidaturou a volbou jsme na sebe dobrovolně vzali zodpovědnost za naši spolkovou činnost a kontrolu dodržování našich stanov.

Ale k tomu, abychom se nestyděli říkat „my“ a něco pro „nás“ udělat, se snad všichni nemusíme stát členy výboru našeho Sokola.

V opačném případě by se taky mohlo jednou stát, že se třeba těch nás pár, co se za to „my“ nestydí, na to mohlo „vy“.

Jitka Scholz

VÝLET NA LIPNO A SLAVNOSTI PĚTILISTÉ RŮŽE V ČESKÉM KRUMLOVĚ

21.-23. června 2002 jedeme na Lipno. Sejdeme se v pátek odpoledne v Přední Výtoni na jižním břehu přehrady, kde se ubytujeme v bungalovech Penzionu Vyhlička.

Odtud se nabízejí **výlety** do okolí, na Vítkův kámen, nejvýše položený hrad v Čechách, do Svatého Tomáše, na Čertovu stěnu, můžeme se projet parníkem po Lipně nebo na kole Švarcenberským kanálem, rybařit, hrát volejbal, tenis nebo fotbal, věnovat se pěší turistice, posedět u táboráku a v neposlední řadě navštívit historický

Český Krumlov se Slavnostmi pětilisté růže, během nichž se město hemží alternativními divadelníky, muzikanty, kejklíři a obchodníky, podívat se na historický trh, kostýmový průvod městem, střelecké a metací slavnosti, krumlovský rokový večer, navštívit Egon Schiele Art Centrum nebo divadelní scénu s otáčivým hledištěm (to pro naše intelektuály) či jednu

z nonstop otevřených hostinců (to pro zbytek) a před půlnocí sledovat ohňostroj. Vstup do města pro kostýmované zdarma, civilisti Kč 100.

O konkrétním programu Slavností a možnosti objednávek vstupenek informuje Informační středisko Český Krumlov, www.ckrumlov.cz.

Naše ubytování:

Penzion Vyhlička, bungalovy s dvěma dvoulůžkovými ložnicemi, sprchovým koutem a WC. Restaurace s terasou a hotovými jídly.

Závazné přihlášky se zálohou € 20 na osobu do 10. ledna 2002 na konto jednoty nebo v hotovosti ve cvičení, později pod heslem „Sokol Mnichov“ přímo na adrese:

Penzion Vyhlička

František Jakubec, Přední Výtoň 38, CZ-328 79 Frymburk, tel./fax: 00420/ 337/ 73 50 64, e-mail: vyhlicka@post.cz

VINOBRANÍ NA JIŽNÍ MORAVĚ S NÁVŠTĚVOU VÍDNĚ

3. října je Den německé jednoty. Letos je to čtvrtek a v pátek většina šéfů dává volno. To je nejlepší předpoklad k uskutečnění zájezdu na vinobraní, o kterém se v našem sokole již několik let každý podzim živě diskutuje.

Vedle společných večerů, strávených ve vinných sklípcích, se nám během těch čtyř dnů nabízí poznat **Znojmo** s kyselými okurkami, hradem a podzemím, prohlídkou vinic, Národní park Podyjí s možností cyklo- a pěší turistiky, zámek Vranov nad Dyjí s vinotékou, kde můžeme ochutnat výsledky sklizně stejně jako na každém kroku kdekoliv jinde.

A taky starobylý **Mikulov**, proslulý nejen zámekem na vápencové skále, malebným náměstím a židovským hřbitovem, ale i obdivuhodným počtem zvláštních škol, svědčícím o oblibě domácí vinné produkce u místních obyvatel. A

pak ještě Pálava, Valtice, Věstonice, okružní cesta podél Věstonických rybníků na zámek Lednice. A i tady nás čekají nespočetné možnosti ochutnávek vín v nekonečném řadě sklepení.

Jeden den můžeme zajet do **Vídně**, pobýt s „Vídaňáky“ a prohlédnout si jejich nově zbudovanou sokolovnu.

Ti trénovanější z nás budou moci posedět se spřátelenými volejbalisty sokolské jednoty Slavkov.

Suma sumárum už máme: termín, místo děje, program, k dispozici všechny podklady jihomoravských informačních středisek, seznamy ubytování i adresy sklípků, e-mailové adresy i podrobné turistické mapy celé oblasti. Teď už jen stačí, aby se našel ten, nejlépe moravský rodák (národnost nehraje roli, Tasso), který by se ujal organizace...

PROGRAM SOKOLA MÜNCHEN

NA ROK
2002

2. února

Sudetendeutsches Haus v Mnichově

28. února
valná hromada
s volbou nového
výboru!

10. března
lyžařský výlet do Alp

P.F.
2002

18.-20. května

Sokolské
setkání
v Oetzu

21.-23. června
výlet na Lipno

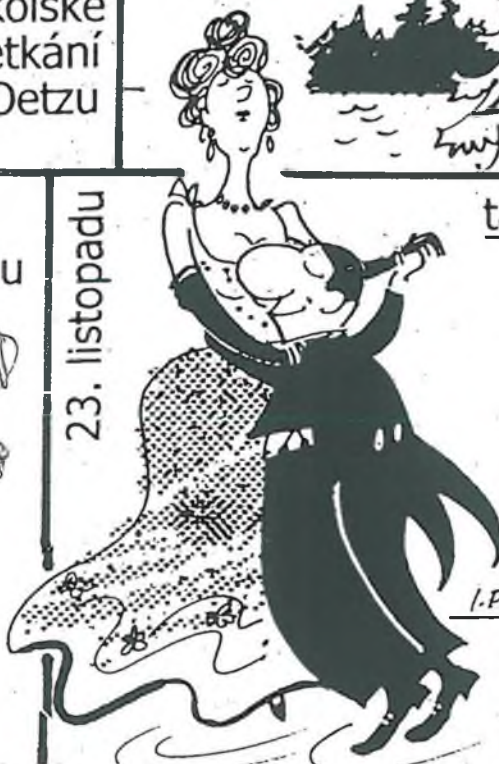
s návštěvou Slavností pětilisté růže
v Českém Krumlově

3.-6. října zájezd na vinobraní
na jižní Moravu

23. listopadu

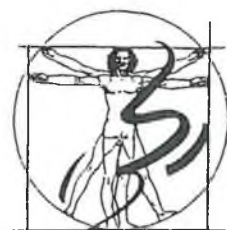

taneční večer

**TSCHECHISCHES
ZENTRUM**
ČESKÉ CENTRUM

Prinzregentenstr. 7, 80538 München
Tel. 089/2102-4932 * Fax 089/2102-4933
E-mail ccmunich@czech.cz

PRAXIS FÜR KRANKENGYMNASTIK

MILENA ENDERSCH
Alte Münchner Str. 59a
85774 Unterföhring
Tel. 089/958 1433

Termine nach Vereinbarung

Schwabinger Stub'n
Grillrestaurant

Mitten in Schwabing,
angenehme Atmosphäre
gutes Essen

Ursulastraße 3 Telefon 332100

S.V.U.

Československá společnost
pro vědy a umění ve Spolkové
republice Německo e.V.

Tschechoslowakische Gesellschaft
für Wissenschaft und Kunst in der
Bundesrepublik Deutschland e.V.

Postfach 830937, D-81709 München, Telefon+Fax: 089/ 6703955

Pension
VYHLÍDKA
rodina
JAKUBCOVA

Celoroční provoz

Přední Výtoň 38, 382 79 Frymburk
Tel./fax: +420-(0)337-73 50 64
Mobil: 0602 611 848
E-mail: vyhlidka@post.cz

Musik Knobloch

im Hause Lindberg
Noten·Instrumente·Antiquariat
Zubehör Reparaturen
Sonnenstr. 15 80331 München

U/S-Bahn Karlsplatz/Stachus

Der Tschechoslowakische
Kulturclub für Audiovision e.V.
Československý kulturní klub
pro audiovizi
c/o Rostislav Netopil
Otto-Bezold-Weg 4
81739 München
Tel. 089/670 91 59
e-mail:
csavkulturclub@firemail.de

&

**ARCHITEKTUR
ILLUSTRATION**

GRAFIK DESIGN
I. PUIHAL . I. DVORAK
CIEMENSSTRASSE 14
80803 MÜNCHEN
TELEFON 089 395283
FAX 089 337664
e-mail ii.grafiker@web.de

&

mareš®

Mareš Übersetzungsbüro GmbH
Schwanthalerstraße 100
80336 München

Tel. +49 (89) 27 28 90-0
Fax +49 (89) 27 28 90-29

info@mares-munich.de
www.mares-munich.de

EDV Beratung+Schulung Telefon+Fax 089/6117257